

PROP DE VOSALTRES

Crida a participar en les associacions

És molt significativa la tradició que viu la nostra ciutat amb la festa dels fanalets. Ens recorda el pas de l'apòstol Sant Jaume de camí a Saragossa, on començà l'evangelització de les nostres terres, després que, cansat i silenciós, rebés ànims de la mateixa Mare de Déu. Molts lleidatans, sobretot nens i nenes, participen d'aquesta manifestació popular. És una festa estimada per tots.

D'aquesta tradició en tenim constància arquitectònica. Al carrer Major, un petit edifici ens recorda el lloc on el peu de Sant Jaume va ser danyat per una punxa, amb la consegüent ajuda dels àngels per continuar el seu camí. Molts vianants pregunten per ell i per la tradició que s'hi amaga, i tots reben per part dels ciutadans una explicació adequada.

Arran d'aquesta festa popular m'he preguntat pel manteniment de les nostres tradicions i en la gran quantitat d'associacions culturals, socials, artístiques o esportives existents en la nostra societat, incloses les polítiques i sindicals, que presten una obligada atenció a la nostra convivència. En les assemblees anuals de totes aquestes organitzacions s'aixequen veus que demanen més participació ciutadana per mantenir i po-

tenciar la finalitat per la qual van ser creades. D'això últim no n'estan exemptes les associacions de l'Església. Sempre hi ha algú que ens recorda la necessitat de renovar els càrrecs directius per donar més agilitat i impuls a la seva mateixa activitat. Amb sorprenent reiteració, la sol·licitud de la participació es dirigeix als joves a qui se'ls demana major implicació en la vida associativa.

Les organitzacions, amb diferents finalitats, que existeixen en el nostre àmbit constitueixen l'entramat de l'anomenada societat civil, de vital importància per a l'atenció de determinats problemes o certes realitats.

Associacions de veïns, associacions de pares d'alumnes, agrupacions que atenen malalts de diversa índole, associacions preocupades pel patrimoni immobiliari, organitzacions esportives o culturals... són una riquesa social que estem obligats a mantenir i a recolzar amb el nostre temps i esforç.

Sembla certa l'anàlisi que es fa de la societat emergent quan és qualificada d'individualista i particularment bolcada cap els nous artefactes tecnològics, aquells que, si bé ens faciliten comunicar-nos amb persones llunyanes, massa sovint ens fan oblidar les que tenim més a prop.

És simptomàtica actualment la falta de dedicació i d'implicació en les organitzacions socials que tenim al nostre costat. Des d'un punt de vista cristià no és acceptable el tancament en un mateix i l'oblit de col·laborar amb els altres. A l'Evangelí, les paraules i els gestos del Senyor tenen sempre una referència a «l'altre», per dedicar-li el temps, l'atenció i el somriure que necessita.

Demano a tots els cristians, especialment als joves, que participin en les institucions i organitzacions que enalteixen la dignitat de la persona i afavoreixen el dret a la família i a la vida, que col·laboren en l'educació dels infants i adolescents, que tracten d'ajudar el proïsme davant de situacions difícils com la malaltia, la manca de recursos, la desocupació, l'aïllament, l'haver de fugir del propi país, i tantes altres que ens permeten apropar-nos a les necessitats reals del nostre món.

Per situar-se en aquesta línia col·laborativa es necessita assumir un alt grau de llibertat i d'oblit d'un mateix, de solidaritat i d'afecte vers totes aquelles persones i coses del nostre voltant. Tot, per una societat més justa i fraterna.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

150 aniversari de la proclamació de sant Joan com a patró de la Diòcesi

El bisbe de Lleida, Salvador Giménez Valls, va presidir el passat 24 de juny, festa de sant Joan Baptista, la commemoració del 150 aniversari de la proclamació de Sant Joan com a patró de la Diòcesi de Lleida.

Ho féu primerament a la Catedral, a les 10 del matí. Tot seguit es traslladà a la Parròquia de Sant Joan, on presidí l'Eucaristia de la seva festa patronal. Concelebraren amb el Sr.

Bisbe, els mossens de la unitat pastoral. El bisbe Salvador es referí, en la seva homilia, al 150 aniversari de la proclamació de sant Joan com a patró de la diòcesi de Lleida pel papa Pius IX, ocorreguda el 1867, en resposta a la petició del bisbe Marià Puigllat: «Aquell bisbe va trobar una arrelada devoció a Lleida per sant Joan, la gent el venerava i l'estimava i per això va demanar al Papa la proclamació del seu patrocini sobre la

nostra diòcesi», recordà el Sr. Bisbe, convidant els fidels a continuar estimant i venerant el patró de la Diòcesi, tot demanant la seva intercessió.

Finalitzada la celebració, a l'ombra dels porxos de Sant Joan i com s'acostuma a fer tots els anys, la parròquia convidà els fidels a un refresc i a un bocí de la coca típica de Sant Joan.

Jordi Curcó

CERCA DE VOSOTROS

Llamada a participar en las asociaciones

Es muy significativa la tradición que vive nuestra ciudad con la fiesta de los farolillos. Nos recuerda el paso del apóstol Santiago de camino a Zaragoza, donde empezó la evangelización de nuestras tierras, después de que, cansado y silencioso, recibiera ánimos de la misma Virgen. Muchos leridanos, sobre todo niños y niñas, participan de esta manifestación popular. Es una fiesta muy querida por todos.

De esta tradición tenemos constancia arquitectónica. En la calle Mayor, un pequeño edificio nos recuerda el lugar donde el pie de Santiago fue dañado por un astilla, con la consiguiente ayuda de los ángeles para continuar su camino. Muchos peatones preguntan por él y por la tradición que esconde, y todos reciben por parte de los ciudadanos una explicación adecuada.

A raíz de esta fiesta popular me he preguntado por el mantenimiento de nuestras tradiciones y en la gran cantidad de asociaciones culturales, sociales, artísticas o deportivas que existen en nuestra sociedad, incluidas las políticas y sindicales, que prestan una obligada atención a nuestra convivencia. En todas estas organizaciones se levantan voces pidiendo más participación ciudadana para mantener y potenciar la finalidad para la que fueron creadas. De esto último no están exentas las asociaciones de la Iglesia. Siempre hay alguien que nos recuerda la necesidad de renovar los cargos directivos para dar más agilidad e impulso a la misma actividad. Con sorprendente reiteración, la solicitud a la participación se dirige a los jóvenes, a quienes se les pide mayor implicación en la vida asociativa.

Las organizaciones, con diferentes finalidades, que existen en nuestro ámbito constituyen el entramado de la llamada sociedad civil, de vital importancia para atender determinados problemas o ciertas realidades. Asociaciones de vecinos, asociaciones de padres de alumnos, agrupaciones para atender enfermos de diversa índole, asociaciones preocupadas por el patrimonio inmobiliario, organizaciones deportivas o culturales... son una riqueza social que estamos obligados a mantener y apoyar con nuestro tiempo y esfuerzo.

Parece cierto el análisis que se hace de la sociedad emergente cuando es calificada de individualista y particularmente volcada hacia los nuevos artefactos tecnológicos, que nos llevan a comunicarnos con los lejanos, haciéndonos olvidar de quienes tenemos cerca. Es sintomática actualmente la falta de tiempo y de dedicación hacia las organizaciones sociales que tenemos a nuestro lado. Desde un punto de vista cristiano no es aceptable el encerrarse en uno mismo y olvidar la colaboración con el otro. En el Evangelio, las palabras y los gestos del Señor tienen siempre una referencia al «otro», para dedicarle el tiempo, la atención y la sonrisa que necesita.

Pido a todos los cristianos, especialmente a los jóvenes, que participen en las instituciones y organizaciones que enaltecen la dignidad de la persona y favorecen el derecho a la familia y a la vida, que colaboran en la educación de niños y adolescentes, que tratan de ayudar al prójimo ante situaciones difíciles como la enfermedad, la falta de recursos, el desempleo, el aislamiento, la forzosa huida del propio país, y tantas otras que nos permiten acercarnos a las necesidades reales de nuestro mundo.

Para situarse en esta línea colaborativa se necesita asumir un alto grado de libertad y de olvido de uno mismo, que conlleva solidaridad y afecto hacia todas las personas y cosas de nuestro alrededor, y permite una sociedad más justa y fraterna.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lérida

Primera Trobada d'Advocacions Marianes de Lleida

L'Oratori de la Verge Blanca de l'Acadèmia va acollir, el passat 17 de juny, la primera Trobada de les Advocacions Marianes de Lleida, amb la participació de mig centenar de grups marians. Es va celebrar l'Eucaristia i es va homenatjar al Dr. Joan Viñas, director de la institució, per la seva dedicació. El bisbe Salvador va presidir la Missa. Van concelebrar el vicari general, Mn. Josep Anton Jové, i altres preveres de la Diòcesi. El nostre pastor va començar la seva homilia dient que «Maria és una dona concreta que va dir Sí al Senyor. El poble de Déu ha anat creant advocacions concretes, i totes són importants perquè la reconeixen com a ambaixadora del cel». Va seguir la seva predicació assegurant que «la Mare de Déu és única i està al centre de la nostra devoció perquè ha posat el Crist al centre de la seva vida». El Bisbe, al final de l'homilia, va pregar a la Mare de Déu perquè «caminem junts, sempre endavant, celebrant el misteri de l'Eucaristia en companyia dels germans». També el cant dels goigs a la Verge Blanca de l'Acadèmia, patrona de Lleida, entonat per la coral Units pel Cant, expressen aquesta pregària confiada a la Mare de Déu: «Ajudeu-nos Verge Blanca, guia i llum de la ciutat». Acabada la celebració litúrgica, es van presentar les més de cinquanta advocacions marianes que havien participat en aquest acte. Una breu referència específica a la seva identitat va fer aflorar la gran riquesa de l'arrelada presència

mariana a casa nostra. El bisbe Salvador i el Dr. Joan Viñas van lliurar als representants de cada grup marià una petita imatge de la Verge Blanca de l'Acadèmia, un recordatori i una estampa al·lusiva a l'acte, el llibre del darrer certamen marià i un tríptic informatiu de la institució. A continuació, el bisbe Salvador, en nom propi i dels membres de l'Acadèmia Mariana, va imposar la medalla de plata de la institució al seu director en reconeixement a tota la seva generosa i valuosa dedicació. El Dr. Viñas, que va rebre amb sorpresa aquest homenatge, va tancar l'acte amb unes paraules d'agraïment a tots els presents i també «a tots els que fan que la Mariana sigui la casa de tots, que estigui ben cuidada i que s'hi trobin bé».

Balanç de la Delegació de Pastoral de Joventut

Una vintena de joves es van reunir, el diumenge 25 de juny, al Monestir de les Avellanès per començar a preparar el nou curs 2017-

2018 de la Delegació de Pastoral de Joventut del Bisbat de Lleida.

Els participants en la trobada també van valorar la feina realitzada en aquest curs que està a punt de finalitzar.

Va ser un dia molt profitós, de treball i per compartir entre els joves que han col·laborat en l'organització de les activitats de la Delegació de Pastoral de Joventut, aquest curs. A més, els participants van tenir la visita sorpresa del bisbe Salvador a qui van plantejar les seves inquietuds.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

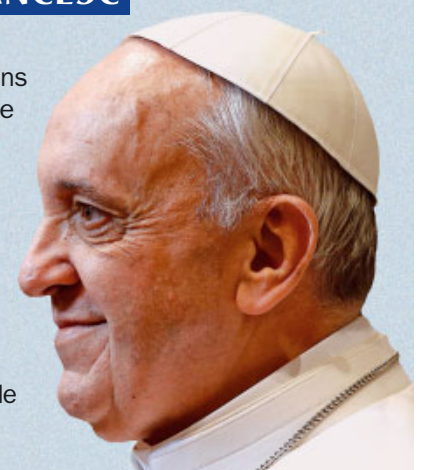
@Pontifex: «Cadascú de nosaltres, com a membre viu del Cos de Crist, està cridat a promoure la unitat i la pau» (9 de juny).

@Pontifex: «La vida només pot sobreviure gràcies a la generositat d'una altra vida» (10 de juny).

@Pontifex: «L'Església resplendeix quan és missionera, acollidora, lliu-

re, fidel, pobra en mitjans i rica en amor» (12 de juny).

@Pontifex: «Amb la seva Passió, Jesús va carregar amb els nostres patiments. Ell coneix el dolor, ens comprèn, ens consola i ens dóna forces» (13 de juny).

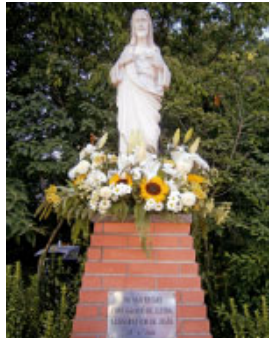

25è aniversari de la consagració de Lleida al Sagrat Cor

El monestir del Sagrat Cor de Jesús de les Carmelites Descalces de la Caparrella va acollir, la tarda del divendres 23 de juny —festa del Sagrat Cor de Jesús—, la commemoració del 25è aniversari de la consagració de Lleida al Sagrat Cor.

També se celebrà també els vint-i-cinc anys d'ençà que una gran imatge de pedra del Cor de Jesús, realitzada per l'escultor lleidatà Víctor Pallarés, fos entronitzada en els jardins interiors del monestir carmelità.

Amb la capella del monestir plena de gom a gom per fidels arribats de diverses parròquies de la ciutat i diòcesi, el bisbe Salvador va presidir l'Eucaristia concelebrada pel capellà del monestir, Mn. Joaquim Lax, i Mn. Joan R. Ezquerria. Solemnitzà la celebració el Petit Cor de la Catedral de Lleida, sota la direcció del mestre de capella de la Catedral, Mn. Joaquim Mesalles, i amb l'acompanyament a l'orgue de Lluís Climent. El bisbe Salvador inicià la seva homilia agraint la silenciosa i

constant presència amb la pregària i la contemplació de la comunitat de religioses Carmelites Descalces, l'única comunitat de vida consagrada a la diòcesi de Lleida. Va continuar palesant l'oportunitat de commemorar els 25 anys en què Lleida va ser consagrada, des del turó de la Caparrella, al Sagrat Cor de Jesús: «Consagrar Lleida al Sagrat Cor vol dir tenir el cor obert a la paraula i a la bondat del Senyor», digué el bisbe Salvador, convidant els fidels a seguir Jesús amb coherència de vida i amb el cor

obert a Déu i als germans.

La celebració finalitzà amb l'exposició solemne del Santíssim Sagrament, pròpia d'aquesta festa.

Finalitzada la celebració i ja a l'esplanada del monestir, davant el petit monument al titular del monestir, tingué lloc una ofrena de flors, per a tot seguit renovar la Consagració de Lleida al Sagrat Cor de Jesús.

Jordi Curcó

«Tots estem cridats a ser missioners»

Una quarantena de persones es van donar cita el passat 17 de juny, a la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana), per participar en la III Diada Missionera organitzada per la Delegació diocesana de Missions.

«Sembrar petjades i seguir les de Jesús, sempre la nostra missió principal» va ser el lema d'aquesta jornada que va servir per compartir experiències. La delegada, Caritat Mercadé, va obrir l'acte amb unes paraules de benvinguda i, a continuació, va ser el torn del bisbe Salvador. Mn. Joan Miquel, missioner de la nostra diòcesi que fa 26 anys que desenvolupa la seva tasca a Cali (Colòmbia), va mostrar un vídeo titulat «Les dues cares de Cali». Els assistents van poder conèixer com viuen en aquesta ciutat de Colòmbia. Després, aquest missioner es va incorporar a la taula rodona, juntament amb Teresa Mayoral, Mn. Robert Louan i el Gmà. Martín Cuenca. Tots ells van explicar les seves realitats en els països on han estat de missió i com continuen avui en dia, una vegada han retornat d'aquesta tasca. Tots quatre van coincidir en què la missió es fa en el lloc on vivim i que tots estem cridats, pel fet d'estar batejats, a do-

nar a conèixer la paraula de Jesús i, per tant, a ser missioners.

També es va dedicar una estona de la diada al treball en grups, on els participants van poder explicar la tasca pastoral que duen a terme. Abans d'acabar, la delegada va encoratjar els participants a continuar la seva tasca amb esperit missioner, convidant-los a tenir en compte les propostes de la Delegació, de cara a introduir la dimensió missionera «Ad gentes» en les activitats quotidianes de les comunitats que acompanyen. La coral Santa Trinidad, de la Parròquia de Sant Andreu, va posar el colofó final a la diada.

Delegació diocesana de Missions Lleida

Antoni Puigverd

REFLEXIONS

Déu i el mal

El mal del món ens aclapara. En forma de gran festival del dolor entra per la finestra del televisor cada dia. Les matances de cristians, el terrorisme, els conflictes bèl·lics, la fam, les grans urbs plenes de violència, el tràfic de persones, el tràfic de blanques que ha convertit Occident en un gran prostíbul d'esclaves... Hi ha noves amenaces atòmiques, fructifica el conflicte de civilitzacions i el canvi climàtic obre tenebroses perspectives per a la humanitat del futur.

Per si fos poc, el nostre mateix entorn, malgrat el relatiu benestar econòmic, traspua agressivitat: ha triomfat l'individualisme, la falta de respecte, la conversió de la vida humana en un clínex d'usar i llençar. El cristià es pregunta: per què Déu permet tot això? ¿I per què permet, no ja que el mal perduri en el nostre món, sinó fins i tot que la figura de Jesucrist, que va venir per fer-se càrrec del mal de la humanitat, s'esborri de la nostra societat? No serveixen de res, les nostres pregàries? No. No en sentit instrumental. El Déu cristià no ens ajuda a nosaltres perquè resem abandonant a la desgràcia els que no ho fan. Ell també resava al Pare i va ser víctima del mal.

A diferència d'altres visions religioses, el Déu cristià respecta la nostra llibertat per a fer el bé o fer el mal. La pregària no ens allibera del mal, sinó que ens acosta al bé. Traduir la fe personal en bondat és el repte. Quan pot la fe ser factor de bondat? Només quan la pregària transforma la vida del creient, igual que la presència de Crist va transformar els apòstols.

AGENDA

- **Diumenge, 23 de juliol.** Tot el dia. Visita Pastoral a la Vall d'Àger.
- **Dilluns, 24 de juliol.** A les 20 h, Missa a la Parròquia del Carme i Processó dels Fanalets fins al Peu del Romeu.
- **Dimarts, 25 de juliol. Sant Jaume.** A les 9 h, Missa a la capella del Peu del Romeu.
- **Dissabte, 29 de juliol.** A les 21 h, Missa a La Saira d'Almacelles.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

24. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Ex 14,5-18 / Sl: Ex 15,1-6 / Mt 12,38-42]. **Urgell:** ■ Josep Sala i Picó, prev. i companys mrs.; sant Xarbel Makluf, prev.; santa Cristina, vg. i mr.; sant Víctor, mr.

25. ■ Dimarts [Fets 4,33;5,12. 27-33;12,1b-2 (o bé: Fets 11,19-21;12,1-2.24) / Sl 66 / 2C 4,7-15 / Mt 20,20-28]. Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya; santa Valentina, vg. i mr.

26. □ Dimecres [Ex 16,1-5.9-15 / Sl 77 / Mt 13,1-9]. Sant Joaquim i santa Anna, pares de la Benaurada Verge Maria (tradicció iniciada s. II).

27. ■ Dijous [Ex 19,1-11.16-20b / Sl: Dn 3,52-56 / Mt 13,10-17]. **Sant Feliu de Llobregat:** ■ Sant Cugat, mr. barceloní (s. IV), d'origen africà; santes Julià i Semproniana, vgs. i mrs. de Mataró, patrones d'aquesta ciutat; sant Celestí I, papa (422-432); sant Aureli, mr.; santa Natàlia, mr.

28. ■ Divendres [Ex 20,1-17 / Sl 18 / Mt 13,18-23]. Santa Caterina Thomàs, vg. agustina, de Mallorca; sant Víctor I, papa africà i mr.; sant Pere Poveda, prev. i mr., fundador de la Institució Teresiana.

29. □ Dissabte [Ex 24,3-8 / Sl 49 / Jo 11,19-27 (o bé: Lc 10,38-42)]. Santa Marta, germana de Llätzer i

Maria, amics de Jesús, residents a Betània, patrona dels hostalers i taüers; sant Adam, el primer humà.

30. ■ Diumenge vinent, XVII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [1R 3,5.7-12 / Sl 118 / Rm 8,28-30 / Mt 13,44-52 (o bé, més breu: Mt 13,44-46)]. Sant Pere Crisòleg (s. IV-V), bisbe de Ravenna i doctor de l'Església; **Sant Feliu de Llobregat:** Beats Cristí Roca i Huguet, prev., Constanç Roca i Huguet, rel., i companys màrtirs; **Tortosa:** Beats Tobies Borràs i Romeu, rel., i companys mrs.; **Urgell:** Beats Protasi Cubells i Minguell, rel. i companys, mrs.; màrtirs de sant Joan de Déu (Calafell i altres indrets, 1936).

Diumenge XVI de durant l'any

COMENTARI

Déu no vol el mal

El Llibre de la Saviesa de Salomó és obra d'un mestre jueu d'espiritualitat de la diàspora alexandrina del s. I a.C. que es presenta sota l'autoritat moral del més savi de tots els savis. La cultura grega li serveix d'instrument per presentar millor la fe del poble d'Abraham.

La vostra força és font de justícia: Déu no és dèspota. *Demostreu només la força amb pedagogia quan algú no creu que ho podeu tot o quan humilieu els arrogants.*

Així governant amb tota moderació, Vós ensenyeu al vostre poble que els justos han de ser humans amb tothom.

Sovint no sabem què hem de demanar per pregar com cal. Gràcies a Déu (mai millor dit), l'Esperit es posa en lloc nostre i intercedeix a favor del Poble sant tal com Déu ho vol.

Així quan sóc feble (i en sóc conscient) és quan sóc realment fort i sé buscar l'ajut fort que em cal (2Cor 12,20).

La paràbola del blat i el jull respon a una qüestió punyent: «Si Déu és tan bo i poderós com dieu els creients, per què permet el mal? O no és poderós per impedir-ho, o no ens estima.»

Resposta de Jesús: L'origen del mal no és Déu que *sembrà bona llavor* sinó *l'enemic de Déu que sembrà jull*.

Deixeu que jull i blat creixin junts fins a l'hora de la sega: però a la vegada *no et deixis vèncer pel mal ans venç el mal amb el bé (Rm 12,21).*

Si collíeu el jull, potser arrencaríeu també el blat. Collir correspon a l'Amo. Recordem el missatge de la conversió: qui avui és *jull*, demà pot ser *blat*. I també a l'inrevés!

El *gra de mostassa* és al·legoria de l'Església, *arbre on fan niu* gentils que s'incorporen al nou Poble de Déu.

▶ Lectura del llibre de la Saviesa (Sa 12,13.16-19)

Fora de vós, que vetlleu sobre tothom, no hi ha cap déu a qui hàgiu de convèncer que la vostra sentència és justa. La vostra força és font de justícia, i el mateix domini que teniu sobre tothom fa que tracteu amb tota consideració. Demostreu només la vostra força si algú no creu que ho podeu tot, o bé quan humilieu aquells que, sabent que sou fort, es mostren arrogants. Vós, que disposeu de la força, sou moderat en les sentències i ens governeu amb tota consideració: el poder, si volguéssiu, sempre el teniu a mà. Obrant així, heu ensenyat al vostre poble que els justos han de ser humans amb tothom, i heu omplert d'esperança els vostres fills, en veure que doneu l'ocasió de penedir-se dels pecats.

▶ Salm responsorial (85)

R. *Senyor, vós sou indulgent i bo.*

Vós, Senyor, sou indulgent i bo, / ric en l'amor per a tothom que us invoca. / Senyor, escolteu la meua pregària, / escolteu la meua súplica. R.

Tots els pobles que heu creat vindran / a fer-vos homenatge i glorificaran el vostre nom. / Diran: «Sou gran, Senyor, / són prodigioses les vostres obres, / vós sou l'únic Déu.» R.

Vós, Senyor, Déu compassiu i benigne, / lent per al càstig, fidel en l'amor, / mireu-me, apiadeu-vos de mi. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,26-27)

Germans, és l'Esperit mateix el qui, per ajudar la nostra feblesa, intercedeix amb gemecs que no es poden expressar. Perquè nosaltres no sabem què hem de demanar per pregar com cal, però és ell, l'Esperit, qui es posa en lloc nostre. I ni que els seus gemecs no es puguin expressar, el qui penetra l'interior dels cors sap prou bé quin és el deler de l'Esperit; ell intercedeix a favor del poble sant tal com Déu ho vol.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 13,24-43) (Versió abreujada)

En aquells temps, Jesús proposà a la gent aquesta altra paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb un home que havia sembrat bona llavor al seu camp, però a la nit, mentre tothom dormia, vingué el seu enemic, sembrà jull enmig del blat i se n'anà. Quan el sembrat hagué crescut i s'espigà, aparegué també el jull. Els mossos anaren a trobar l'amo i li digueren: No era bona, la llavor que vau sembrar al vostre camp? Com és, doncs, que hi ha jull? Ell els respongué: Això ho ha fet algú que em vol mal. Els mossos li digueren: Voleu que anem a collir-lo? Ell els diu: No ho feu pas: si collíeu el jull, potser arrencaríeu també el blat. Deixeu que creixin junts fins a l'hora de la sega i llavors diré als segadors: colliu primer el jull i feu-ne feixos per cremar-lo; després colliu el blat i porteu-lo al meu graner.»

▶ Lectura del libro de la Sabiduría (Sab 12,13.16-19)

Fuera de ti no hay otro Dios que cuide de todo, a quien tengas que demostrar que no juzgas injustamente.

Porque tu fuerza es el principio de la justicia y tu señorío sobre todo te hace ser indulgente con todos. Despliegas tu fuerza ante el que no cree en tu poder perfecto y confundes la osadía de los que lo conocen. Pero tú, dueño del poder, juzgas con moderación y nos gobiernas con mucha indulgencia, porque haces uso de tu poder cuando quieres.

Actuando así, enseñaste a tu pueblo que el justo debe ser humano y diste a tus hijos una buena esperanza, pues concedes el arrepentimiento a los pecadores.

▶ Salmo responsorial (85)

R. *Tú, Señor, eres bueno y clemente.*

Porque tú, Señor, eres bueno y clemente, / rico en misericordia con los que te invocan. / Señor, escucha mi oración, / atiende a la voz de mi súplica. R.

Todos los pueblos vendrán / a postrarse en tu presencia, Señor; / bendecirán tu nombre: / «Grande eres tú, y haces maravillas; / tú eres el único Dios». R.

Pero tú, Señor, / Dios clemente y misericordioso, / lento a la cólera, rico en piedad y leal, / mírame, ten compasión de mí. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,26-27)

Hermanos:

El Espíritu acude en ayuda de nuestra debilidad, pues nosotros no sabemos pedir como conviene; pero el Espíritu mismo intercede por nosotros con gemidos inefables. Y el que escruta los corazones sabe cuál es el deseo del Espíritu, y que su intercesión por los santos es según Dios.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 13,24-43) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, Jesús propuso otra paràbola a la gente diciendo: «El reino de los cielos se parece a un hombre que sembró buena semilla en su campo; pero, mientras los hombres dormían, un enemigo fue y sembró cizaña en medio del trigo y se marchó. Cuando empezaba a verdear y se formaba la espiga apareció también la cizaña. Entonces fueron los criados a decirle al amo: «Señor, ¿no sembraste buena semilla en tu campo? ¿De dónde sale la cizaña?» Él les dijo: «Un enemigo lo ha hecho». Los criados le preguntan: «¿Quieres que vayamos a arrancarla?». Pero él les respondió: «No, que al recoger la cizaña podéis arrancar también el trigo. Dejados crecer juntos hasta la siega y cuando llegue la siega diré a los segadores: arrancad primero la cizaña y atadla en gavillas para quemarla, y el trigo almacenadlo en mi granero»».